เคล็ด (ไม่) ลับของนักออกแบบอาชีพ
สู่หลักการแต่งบ้านสวยสไตล์คุณ

มิ่งขวัญ รัตนคช แปล

The Interior Design Handbook

คู่มือตกแต่งภายในฉบับ DIY

Frida Ramstedt

BOOKSCAPE

สารบัญ

เกริ่นนำ

9 ทำตัวตามสบายเหมือนอยู่บ้าน
12 คุณเป็นคนหูทิพย์ หรือ คนที่เรียนรู้วิธีเล่นโน้ต

1

อะไรบ้างที่ทำให้คุณรู้สึกดี

16 คุณเป็นใคร คุณทำอะไรบ้างในบ้าน และทำไปเพื่อใคร
16 นี่คือความหวาดวิตก หรือ ความอ่อนไหวทางการออกแบบกันแน่
17 คุณต้องการสถานที่สำหรับพักผิง หรือ อวดแสดง

2

หลักการพื้นฐานและกฎทั่วไป

21 คณิตศาสตร์ของการออกแบบ
27 จุดโฟกัส
28 การเล่นกลของเส้น
31 น้ำหนักทางการมองเห็น
32 การสร้างจุดยึด
33 กฎจำนวนคี่
34 การเปรียบต่างและการเทียบเคียง
35 พื้นผิวและผิวสัมผัส
37 ความสมมาตร
39 ความไม่สมมาตร วะบิ-ซะบิ และฟูคินเซ
40 ปรับขนาดและสัดส่วนให้หลากหลาย
41 วางแผนพื้นที่ว่างของคุณ
42 ผังการเคลื่อนที่ภายในบ้าน
45 พื้นที่การมองเห็น
46 หลัก 2:8 ในการจัดเก็บ
47 ทิศทางบนเข็มทิศ

3

บูรณาการทั้งหมดเข้าด้วยกัน

52 แนวสายตาและแนวแกน
54 เส้นด้ายแดง
55 อย่ามองข้ามความเป็นมาของบ้าน
71 รูปแบบผสม
72 สิ่งรบกวนทางการมองเห็น
73 กลเม็ดกล้องถ่ายรูป

4

สี

77 ความท้าทายของสี
78 การแบ่งประเภทสี
82 โครงสีคืออะไร
82 รหัสสี
84 แรงบันดาลใจจากงานศิลปะ
84 สารานุกรมธรรมชาติ
85 สูตร 60:30:10 + B/W
86 พื้นที่ภายในสีขาวหรือเทาสำหรับมือใหม่
87 กับดักรหัสสี
88 การเลือกระดับความเงาที่เหมาะสม
90 การแปรผันของสี
90 การเลือกใช้สีขาว
92 วอลล์เปเปอร์
100 สรุปรายละเอียดเกี่ยวกับสี

5

แสงสว่าง

104 เมื่อไร้แสง ก็ไร้ความเป็นบ้าน
106 กฎ 5-7
107 เงาที่รบกวนการมองเห็น
108 แสงทางอ้อมและแสงรอบทิศทาง
110 แสงสว่างที่ไม่แยงตา
113 การจัดแสงในห้องโถง
114 ระดับความสูงที่หลากหลายของไฟแบบต่างๆ
115 แสงธรรมชาติ
116 เช็กลิสต์การวิเคราะห์สีและแสงในห้อง
117 กลเม็ดการจัดแสง

6

เคล็ดลับในการออกแบบ

119 สูตรสำหรับ “การตกแต่งขั้นสุดท้าย”
121 การจัดแต่งของตั้งโชว์
125 การแขวนรูปภาพ
135 แล้วเรื่องหน้าต่างล่ะ
148 การแก้ปัญหาเรื่องเสียง
151 ความท้าทายด้านขนาด
155 ตู้หนังสือ
159 โซฟาและชุดรับแขก
170 กลเม็ดหมอนอิงตกแต่งของนักออกแบบ
172 การจัดเตียงให้ชวนนอน
174 พืชกับการออกแบบภายใน
177 พรมและขนาดต่างๆ
184 แจกันสำหรับช่อดอกไม้แบบต่างๆ
186 ความเป็นส่วนตัว
188 การซ่อนทีวีและเทคโนโลยีอื่นๆ
189 ปรับปรุงห้องครัวและห้องน้ำ
190 การออกแบบสำหรับเด็ก

7

เคล็ดลับการเลือกซื้อ

196 กลยุทธ์การลงทุนสำหรับ
ผู้หลงใหลการออกแบบภายใน!

8

ขนาดและสัดส่วนที่สำคัญ

207 การยศาสตร์ในบ้าน
211 โถงทางเดิน
213 ห้องน้ำ
213 ห้องครัว
216 โต๊ะรับประทานอาหาร
217 ห้องนั่งเล่น
219 ห้องนอน
221 โฮมออฟฟิศ
222 ห้องซักล้าง

9

วางแผนโครงการออกแบบภายในของคุณ

225 มูดบอร์ด

232 ส่งท้าย
234 ข้อมูลอ้างอิง

The Interior Design Handbook

Furnish, Decorate, and Style Your Space

by

Frida Ramstedt

คู่มือตกแต่งภายในฉบับ DIY

เคล็ด (ไม่) ลับของนักออกแบบอาชีพ
สู่หลักการแต่งบ้านสวยสไตล์คุณ

แปลโดย

มิ่งขวัญ รัตนคช

เกริ่นนำ

ทำตัวตามสบายเหมือนอยู่บ้าน

ฉันใช้เวลาอยู่นานในการค้นหาหนังสืออย่างที่คุณถืออยู่ในมือ แต่ก็ไม่เคยได้เจอ ฉันอ่านหนังสือออกแบบตกแต่งภายในเป็นร้อยเล่ม ทั้งค้นในห้องสมุด ซื้อหนังสือเก่าจากร้านการกุศล ไปจนถึงสั่งซื้อหนังสือจากต่างประเทศทางออนไลน์ เพียงเพื่อจะพบว่าหนังสือส่วนใหญ่มักมีแต่รูปภาพการตกแต่งภายในที่งดงามของบ้านระดับไฮเอนด์ โดยมีคำแนะนำสำหรับบ้านและห้องพักทั่วไปน้อยมาก

สิ่งที่ฉันมองหาในตอนนั้นคือหนังสือที่จะอธิบายและสรุปหลักการพื้นฐาน ตลอดจนทักษะการออกแบบภายในให้เข้าใจง่ายขึ้น เป็นหนังสือซึ่งบอกหลักการทั่วไปและเคล็ดวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อทุกคน ไม่ว่าจะมีรสนิยมในเฟอร์นิเจอร์หรือสไตล์ส่วนตัวอย่างไร เป็นหนังสือซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปรับแต่งเพียงเล็กน้อยสร้างผลกระทบใหญ่หลวงต่อภาพรวมได้ โดยไม่จำเป็นต้องซื้อข้าวของชิ้นใหม่หรือฉีกทิ้งอะไรต่ออะไรออกไป แล้วเริ่มงานตกแต่งใหม่ตั้งแต่ศูนย์

แน่นอนว่าในการก่อสร้างบ้านแต่ละหลัง นักออกแบบและสถาปนิกมืออาชีพมีคู่มือภาคปฏิบัติที่แนะแนวทาง และวิธีวัดสัดส่วนตามหลักการยศาสตร์ให้ทำตาม แต่ฉัน

ไม่เคยเจอคู่มือเล่มใดที่เขียนไว้ให้คนทั่วไป ฉันรู้สึกว่าเราจำเป็นต้องมีหนังสือที่สามารถใช้อ้างอิงได้เมื่อตั้งใจจะเปลี่ยนที่อยู่อาศัยหรือห้องพักให้กลายเป็นบ้าน หนังสือที่ช่วยให้คุณก่อร่างแนวทางการออกแบบของตัวเอง มากกว่าที่จะสนับสนุนให้เอาแต่คัดลอกแนวคิดของคนอื่น

เมื่อสองสามปีก่อน ตอนที่ฉันกับครอบครัวย้ายจากอพาร์ตเมนต์เก่าแก่แสนสวยไปสู่บ้านแถว (terraced house) ที่เพิ่งสร้างใหม่ ฉันต้องเผชิญกับทุกความท้าทายด้านการออกแบบและการตกแต่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ในบ้านระดับมาตรฐาน ซึ่งเหมือนว่าทุกอย่างจะใช้งานได้ดี แต่แท้จริงแล้วแสนจืดชืดไร้เสน่ห์ เมื่อโครงสร้างของบ้าน อย่างเช่นความสูงสามเมตรจากพื้นถึงเพดาน หรือสถาปัตยกรรมในช่วงเปลี่ยนผ่านศตวรรษเป็นสิ่งที่ฉันไม่สามารถนำมาแต่งเติมอะไรได้ ฉันจึงปะทะเข้ากับกำแพงในใจและล้มไม่เป็นท่าในการสร้างบรรยากาศอันอบอุ่นผาสุกอย่างที่ตามหา แม้ว่าฉันจะทำงานออกแบบและตกแต่งเต็มเวลา ทั้งยังเคยสร้างสรรค์งานออกแบบภายในให้แก่ธุรกิจมีชื่อมากมาย แต่การออกแบบพื้นที่ของตัวเองนั้นไม่ง่ายอย่างที่เคยคิด แน่ละว่าเรื่องนี้น่าผิดหวัง แต่ก็ทำให้ฉันเริ่มปรับความคิดและมุมมองที่มีต่อการออกแบบใหม่ทั้งหมดทั้งในชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว แท้จริงแล้วอะไรกันแน่คือปัจจัยที่ทำให้การออกแบบมีบรรยากาศแสนสบาย เป็นหนึ่งเดียวกัน และผ่านการคิดคำนึงอย่างรอบคอบ

ขณะที่ฉันจดความคิดของตัวเองและสิ่งที่ได้เรียนรู้ระหว่างทาง ฉันเริ่มทำเค้าโครงเบื้องต้นสำหรับแนวทางการออกแบบภายในและการตกแต่ง (คำว่า “การออกแบบ” หรือ design เกี่ยวข้องกับการใช้งานและเฟอร์นิเจอร์ในห้อง ส่วน “การตกแต่ง” หรือ styling คือการประดับตกแต่ง) ฉันไม่เคยเจอคู่มือสำหรับคนทั่วไป ซึ่งไม่ใช่คู่มือสำหรับผู้เชี่ยวชาญหรือเหล่าเพื่อนร่วมอาชีพของฉัน แต่ฉันได้เริ่มถามพวกเขาเรื่องวิธีจัดการกับการตกแต่งภายในที่แตกต่างกันออกไป ฉันพยายามถอดรหัสสัญชาตญาณซึ่งนักออกแบบและนักตกแต่งภายในชอบอ้างถึง เพื่อแปลงเป็นคำแนะนำที่มีประโยชน์และใช้งานได้จริง

เมื่อพูดถึงการออกแบบภายใน แทบทุกอย่างยืดหยุ่นได้ไม่มีอะไรถูกหรือผิดไปหมดเพราะท้ายที่สุด นี่เป็นเรื่องของรสนิยมและความชอบส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม ความเจนจัดและแนวปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับนั้นมีอยู่จริง ซึ่งเรานำไปใช้ได้ ถึงแม้การออกแบบภายในขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน แต่แน่นอนว่าเรามองหาตัวช่วยได้ หากไม่รู้ว่าจะไปต่อทางไหน

เป้าหมายของฉันคือ ฉันจะพยายามรวบรวมเคล็ดลับและกลเม็ดทั้งมวล เพื่อแปลสิ่งที่นักออกแบบมืออาชีพเรียกว่าสัญชาตญาณ ให้กลายเป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้ทั้งคุณและฉัน ว่าทางที่เรากำลังจะตกลงปลงใจเลือกนั้นถูกต้องแล้ว โดยฉันหวังว่าเมื่อคุณอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว คุณจะมีมุมมองใหม่ต่อกระบวนการออกแบบและตกแต่งภายใน ยิ่งเมื่อนำแนวคิดบางอย่างในเล่มนี้ไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่ตัวเอง

คุณจะยิ่งเห็นได้ทะลุปรุโปร่งว่า คุณต้องลงมือทำอะไรบ้างเพื่อเปลี่ยนบ้านเป็นพื้นที่ที่คุณสุขกายสบายใจที่สุดและเติบโตงอกงาม

คุณเป็นคนหูทิพย์ หรือ คนที่เรียนรู้วิธีเล่นโน้ต

ฉันชอบเปรียบเทียบกระบวนการออกแบบและตกแต่งภายในกับดนตรี ไม่ใช่ทุกคนจะมีหูทิพย์ แต่คนส่วนใหญ่เรียนรู้การเล่นโน้ตดนตรีได้ เหมือนกันกับกรณีของสี รูปแบบและการตกแต่งโดยทั่วไป ไม่ใช่ทุกคนจะเกิดมาพร้อมสัญชาตญาณด้านการออกแบบที่สร้างผลลัพธ์ออกมาจนดูประหนึ่งว่าวางแผนมาอย่างดี แต่ถึงอย่างนั้นแทบทุกคนก็เก่งขึ้นได้ ถ้าหากได้เรียนรู้ปัจจัยพื้นฐานของการออกแบบและนำไปปฏิบัติจริง

ทุกวันนี้ น่าจะมีผู้สนใจเรื่องการตกแต่งและออกแบบมากขึ้นกว่าแต่ก่อน หรือพูดให้ชัดเจนขึ้นคือ เราทุกคนรู้เทรนด์ล่าสุดของเฟอร์นิเจอร์และแกดเจ็ตต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถปิดตาพูดชื่องานออกแบบสุดคลาสสิก แบรนด์แฟชั่น และสีของสินค้าฤดูกาลปัจจุบันได้อีกต่างหาก กระนั้น ฉันก็ยังสงสัยว่า พวกเรารู้หลักพื้นฐานของการออกแบบและการตกแต่งเพียงผิวเผิน ยังไม่นับแง่มุมอย่างพื้นที่และสัดส่วน การวัดขนาดที่สำคัญ ไปจนถึงการประเมินความต้องการที่เป็นประโยชน์จริง เราซื้อข้าวของแล้วก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ แต่เราแทบไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะทำให้บ้านใช้งานได้เต็มที่และประสานกลมกลืนอย่างไร เราใช้เงินไปมากกับการตกแต่งและการปรับปรุงบ้าน ทว่ามีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รู้สึกว่าสร้างความสมบูรณ์แบบได้แล้ว

หนังสือเล่มนี้ไม่มีภาพถ่ายเคลือบเงาหรือภาพการตกแต่งภายในที่บรรจงพิถีพิถัน ฉันไม่คิดว่าเราต้องการหนังสือประเภทนั้นเพิ่มมากกว่าที่มีอยู่ สิ่งที่ฉันพยายามนำเสนอในหนังสือเล่มนี้คือ คำชี้แนะและภาพประกอบเรียบง่ายที่จะช่วยให้คุณหาทางออกที่ปรับให้เข้ากับบ้านและสภาวะแวดล้อมของคุณโดยเฉพาะได้ด้วยตัวเอง

ฉันคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องออกแบบภายในโดยเริ่มให้ความสำคัญกับ *วิธีการ* มากกว่า *สิ่งของ* ที่เราใช้ ฉันจึงอยากให้คุณมีกล่องเครื่องมือรวบรวมทักษะ ซึ่งจะช่วยให้คุณรู้ความต้องการของตัวเองได้ดีขึ้น และหากคุณยังไม่อภิรมย์กับสภาพการตกแต่งที่เป็นอยู่ ก็ขอให้คุณค้นพบได้ด้วยตัวเองว่าเกิดข้อผิดพลาดตรงไหน อย่างไรก็ตาม อย่ามองหนังสือเล่มนี้เป็นโครงการวิจัยหรือกฎกติกาอะไรเช่นนั้นเลย ให้คิดว่ามันเป็นโน้ตเพลงที่เต็มไปด้วยท่วงทำนองและเสียงประสานแตกต่างกัน ซึ่งคุณจะผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างไรก็ได้ เพื่อสร้างบ้านที่แสนอบอุ่น น่าอยู่ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

“บ้านคือคำที่ไพเราะที่สุด”

ลอรา อิงกัลส์ ไวล์เดอร์

1

อะไรบ้างที่ทำให้คุณรู้สึกดี

ก่อนที่นักออกแบบหรือนักตกแต่งมืออาชีพจะเริ่มทำงานในโครงการอะไรสักอย่าง พวกเขาจะวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้งานก่อน เนื่องจากไม่ได้เลือกเฟอร์นิเจอร์เหล่านั้นไว้ใช้งานเอง จึงต้องพยายามจัดลำดับความคิดเกี่ยวกับผู้ที่จะอาศัยอยู่ที่นั่นว่ามีวิถีชีวิตแบบไหน มีความต้องการอะไรบ้างที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการออกแบบ และลูกค้าของพวกเขาประสงค์จะทำสิ่งใดบ้างในบ้านตัวเอง

หากเรากำลังทำงานออกแบบให้ตัวเอง เราอาจเผลอข้ามขั้นตอนเริ่มต้นนี้ และมุ่งตรงไปยังแง่มุมด้านสุนทรียศาสตร์เลยได้ง่ายๆ เพราะมัวแต่คิดถึงหน้าตาของงานออกแบบภายในที่อยากให้เป็น มากกว่าจะคิดว่าเราอยากใช้งานมันอย่างไรในชีวิตประจำวัน หากคุณต้องการผลลัพธ์ที่ออกมาน่าพึงพอใจ และหลีกเลี่ยงการซื้อสิ่งไม่จำเป็น เคล็ดลับที่ดีสุดที่ฉันบอกคุณได้คือ จงเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความต้องการของตัวเองให้ถี่ถ้วน ไม่ใช่ทุกคนที่ต้องการหรือมีกำลังพอจ้างที่ปรึกษาด้านการออกแบบได้ อย่างไรก็ตาม คุณไม่ต้องเสียเงินอะไรเลย เมื่อเริ่มต้นจากความต้องการของตัวเองก่อน

คุณเป็นใคร คุณทำอะไรบ้างในบ้าน และทำไปเพื่อใคร

ทุกวันนี้บ้านเป็นมากกว่าแค่หลังคาคุ้มศีรษะ ผู้คนใช้บ้านในการสร้างตัวตนและสะท้อนบุคลิกภาพของตัวเอง ผ่านทางองค์ประกอบที่สะท้อนถึงสถานะทางสังคมหรือการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มก้อนทางสังคมเฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโซเชียลมีเดีย ชีวิตส่วนตัวของเรากลายเป็นสาธารณสมบัติที่ทุกคนรับชมได้ เรายินดีจะโพสต์รูปถ่ายบ้านของเราเพื่อแสดงให้คนอื่นเห็น ดูเหมือนว่าเราจะใช้บ้านและการออกแบบในบ้านเป็นเครื่องฉายภาพตัวตน แบบเดียวกับที่เราใช้เสื้อผ้าและแฟชั่นมายาวนานก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม วิถีเช่นนี้นำไปสู่ความฟุ้งเฟ้อได้ง่าย ทำให้เราสนใจการอวดแสดงมากกว่าความรู้สึกอยู่เย็นเป็นสุขจริงๆ

"การก่อร่างสิ่งที่คุณต้องการและชื่นชอบไม่ถือเป็นการเรียนรู้เรื่องใหม่สักเท่าไหร่ แต่เป็นเหมือนการเรียนรู้เรื่องเดิมในมุมใหม่มากกว่า"
เทอเรนซ์ คอนราน

การออกแบบพื้นที่ภายในด้วยตัวเอง ไม่เพียงสะท้อนบุคลิกภาพด้านต่างๆ ของคุณ แต่ยังเป็นแนวทางปรับการตกแต่งให้เข้ากับตัวตนและวิธีการใช้ชีวิตจริงๆ ของคุณด้วย ฉันเชื่อว่าการพยายามทำความเข้าใจ รวมทั้งช่วยเกื้อหนุนความต้องการของแต่ละบุคคลทั้งทางกายและทางใจ จะทำให้เรามีโอกาสมากขึ้นในการสร้างบ้านที่อบอุ่นและสอดประสาน ซึ่งไม่เพียงแค่ดูดีแต่ยังทำให้เรารู้สึกดียิ่งขึ้นด้วย

ไม่ผิดเลยที่เราปรารถนาจะอยู่ท่ามกลางสิ่งสวยงาม หรือได้รับแรงบันดาลใจจากความคิดของคนอื่น แต่ต้องไม่ลืมความจริงว่า คำตอบที่แท้จริงมักพบได้ในตัวเราเท่านั้น เช่น เรารู้สึกและตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันอย่างไร รายละเอียดใดบ้างที่กระตุ้นความทรงจำอันอบอุ่นชวนรื่นรมย์ รวมถึงคุณทำอะไรให้ตัวเองรู้สึกสบายขึ้นบ้างเมื่อไม่มีใครมองดู เพียงแค่สำรวจเข้าไปในตัวเอง ข้อมูลเชิงลึกอันมีค่าจะปรากฏขึ้นมาให้เรานำไปใช้จัดระเบียบอาคารหรือที่พัก จนกลายเป็นบ้านที่เหมาะแก่การอยู่อาศัย มากกว่าแค่ไว้สำหรับให้ผู้อื่นชื่นชม

นี่คือความหวาดวิตก หรือ ความอ่อนไหวทางการออกแบบกันแน่

ผู้คนมักบอกว่า ฉันต้องเป็นคนขี้วิตกกังวลแน่ๆ จากการที่ฉันไม่ใช้สีโทนเข้มในบ้านตัวเองเลย พวกเขาอนุมานไปเองว่าฉันทำงานโดยใช้สีโทนสว่างและเป็นกลาง เพราะไม่กล้าใช้สีอื่นและกลัวพลาด แต่นั่นไม่ใช่สาเหตุว่าทำไมฉันถึงชอบใช้สีโทนอ่อน หากเป็นเพราะสีโทนเข้มเรียกร้องพลังจากร่างกายมากเกินไปต่างหาก ฉันอ่อนไหวอย่างมากต่อสิ่งรอบตัว จึงรู้สึกเหนื่อยล้าได้ง่ายจากการออกแบบภายในที่ “วุ่นวาย” ซึ่งมีองค์ประกอบทางสายตาจัดจ้านยุบยิบไปทั่ว อีกทั้งเรียกร้องความสนใจทั้งหมดพร้อมกัน

แน่นอนว่า แม้ฉันจะรู้สึกผ่อนคลายได้ยากเมื่อการออกแบบภายในเป็นสีโทนเข้ม แต่ฉันก็เข้าใจดีว่ามีคนที่รู้สึกตรงกันข้าม นั่นคือคนที่วิตกกังวลและไม่รู้สึกถึงแรงกระตุ้น

เมื่อตกแต่งบ้านด้วยสีโทนอ่อน นี่ไม่ใช่เรื่องวิธีไหนถูกวิธีไหนผิด ทางเลือกใดกล้าหาญหรือขี้ขลาด แต่ฉันเชื่อว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับลักษณะบุคลิกภาพและการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกของแต่ละบุคคลมากกว่า เราจะรู้สึกเหมือนอยู่บ้านได้ก็ต่อเมื่อรู้สึกผ่อนคลายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

คุณต้องการสถานที่สำหรับพักพิง หรือ อวดแสดง

แม้ว่าเราทุกคนจะเป็นปัจเจกชนที่ไม่เหมือนกัน แต่น่าแปลกที่เรามักมีเฟอร์นิเจอร์พื้นฐานในบ้านเหมือนๆ กันไปหมด เรื่องนี้ไม่ค่อยสมเหตุสมผลสักเท่าไหร่ เพราะการตกแต่งบ้านของเราควรถูกกำหนดจากว่าเราอยากใช้บ้านอย่างไร ไม่ใช่ว่าเราอยากให้คนอื่นคิดเห็นกับบ้านอย่างไร ท้ายที่สุดแล้ว ผังห้องและเฟอร์นิเจอร์ที่เราเลือกจะกำหนดรูปแบบการใช้ชีวิตของเรา (ในระดับหนึ่ง) หากคุณเป็นคนชอบใช้เวลาว่างกับเพื่อนฝูง คุณอาจต้องการโซฟาตัวใหญ่และที่นั่งมากหน่อยในห้องนั่งเล่น กลับกันถ้าคุณชอบพักผ่อนด้วยการอ่านหนังสือ การจ่ายเงินไปกับเก้าอี้พร้อมที่เท้าแขนแสนสบายสักตัวอาจจะเข้าท่ากว่า หากคุณเป็นคนเปิดกว้างและได้รับพลังงานจากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น คุณน่าจะสบายใจกว่าเมื่อได้ใช้ชีวิตในผังห้องแบบเปิดโล่ง แต่หากคุณรักสันโดษ ต้องอยู่ในที่สุขสงบเพื่อเติมพลังใจ คุณน่าจะรู้สึกดีขึ้นหากแยกห้องต่างๆ ในบ้านให้เป็นสัดส่วน และสามารถปิดประตูเพื่อความเป็นส่วนตัวได้

แล้วทำอย่างไรคุณจึงจะตกแต่งบ้านให้เหมาะกับบุคลิกภาพและการใช้ชีวิตตามที่ต้องการได้ล่ะ ก็ด้วยการวิเคราะห์ว่า คุณรู้สึกสบายใจที่สุดเมื่อไร และที่ไหนที่คุณสบายใจที่สุด จากนั้นค่อยหาวิธีนำคำตอบที่ได้ไปใช้กับบ้านทั้งหลังของคุณ

จับคู่บุคลิกภาพกับความต้องการของคุณ

- คุณเข้ากับคนง่ายและชอบเข้าสังคมหรือเปล่า ปรับบ้านของคุณให้เหมาะกับการเข้าสังคม โดยลงทุนซื้อโต๊ะรับประทานอาหารขนาดใหญ่ และดูให้แน่ว่าคุณมีเก้าอี้มากกว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัว รวมถึงมีพื้นที่เหลือเฟือบนโซฟา คุณจะได้รับรองแขกผู้มาเยือนโดยไม่ต้องกังวล
- คุณเป็นคนเก็บตัว อุทิศเวลาให้กับงานอดิเรกมากกว่ากิจกรรมทางสังคมไหม จัดบ้านให้เหมาะสมกับตัวเอง อย่าเสียพื้นที่โดยไม่จำเป็นกับโซฟาขนาดใหญ่สำหรับรับรองแขกหรือโต๊ะรับประทานอาหารขนาดใหญ่ที่ไม่เคยได้ใช้
- คุณมีปัญหาจากความเครียดไหม ปรับบ้านของคุณให้เหมาะแก่การพักผ่อนและผ่อนคลาย โดยให้ความสำคัญกับห้องนั่งเล่นที่เอื้อต่อการผ่อนคลายและความสงบ เช่น เสียงกองไฟปะทุในเตาผิงหรือภาพวาดที่ชวนให้ใจสงบ ทำให้การผ่อนคลายในบ้านของคุณ

เป็นเรื่องง่าย ไม่ว่าจะอ่านหนังสือ ฟังเพลง หรือเพียงแค่พักผ่อน จัดพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อให้คุณได้ดื่มด่ำกับกิจกรรมเหล่านี้

- คุณใช้เวลาอยู่กับหน้าจอนานเกินไปหรือเปล่า ตกแต่งห้องนั่งเล่นของคุณแบบที่กระตุ้นให้เกิดการสนทนาและความเป็นกันเอง เช่น วางโซฟาสองตัวหันหน้าเข้าหากัน หรือจัดกลุ่มเก้าอี้เท้าแขนรอบโต๊ะกาแฟ แทนที่จะให้ที่นั่งทั้งหมดหันไปทางหน้าจอทีวี
- คุณไวต่อเสียงรบกวนไหม ลดเสียงด้วยการเลือกใช้พัดลมในครัว เครื่องล้างจาน และเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่ในครัวเรือนที่ทำงานอย่างเงียบเชียบ โดยให้คิดถึงการควบคุมเสียงและการจัดวางสิ่งของต่างๆ ที่ช่วยลดเสียงสะท้อนและเสียงฝีเท้าด้วย
- คุณรู้สึกรำคาญกับความไม่เป็นระเบียบหรือเปล่า ลดสิ่งรบกวนทางสายตาให้เหลือน้อยที่สุดโดยตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณมีพื้นที่จัดเก็บแบบปิด เพื่อให้ข้าวของอยู่พ้นสายตา สามารถเก็บกวาดและซ่อนข้าวของเบ็ดเตล็ดในชีวิตประจำวันได้โดยง่าย

เด็กๆ และ ความต้องการเฉพาะตัว

พึงระลึกว่า เด็กๆ ก็มีความชอบของตัวเองในเรื่องกิจกรรมทางสังคมและตัวตนที่พวกเขาต้องการแสดงออกเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เด็กและวัยรุ่นนั้นมีความต้องการคนละแบบ จริงอยู่ที่ผู้ปกครองอาจชอบจัดข้าวของต่างๆ ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเด็กๆ จะรู้สึกเหมือนกัน หรือต้องการอะไรเหมือนเดิมเมื่อโตขึ้น

อย่าลืมจดรายการสิ่งที่คุณไม่ชอบไว้ด้วย!

เวลาเรามองหาสิ่งที่ดีที่สุดให้ตัวเอง เรามักจะมุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่ชอบเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ฉันมีเคล็ดลับเล็กๆ ที่ฉันใช้ตอนพยายามจัดระเบียบรสนิยมของตัวเอง โดยฉันจะรวบรวมภาพการออกแบบภายในที่ไม่ชอบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ว่าทำไมตัวเองไม่นึกนิยมภาพพวกนั้น ฉันจะมีแฟ้มสองใบ แฟ้มสีเขียวสำหรับใส่สิ่งที่ “ชอบ” และแฟ้มสีแดงสำหรับใส่สิ่งที่ “ไม่ชอบ” ทำให้เห็นได้ชัดเจนขึ้นว่าอะไรดึงดูดความสนใจและอะไรที่ฉันพยายามจะหลีกเลี่ยง การพิจารณาว่าทำไมคุณจึงไม่ชอบการออกแบบภายในแบบใดแบบหนึ่งอาจมีประโยชน์พอๆ กับการคิดว่าทำไมคุณจึงชื่นชอบงานอีกแบบ การคิดแบบคู่ขนานเรื่องความชอบและความไม่ชอบจะช่วยสอนคุณได้หลายอย่างเกี่ยวกับรสนิยม และความรู้สึกตามสัญชาตญาณที่คุณมีต่อสไตล์

สิ่งที่ต้องคำนึงถึง

- คิดย้อนกลับไปในวัยเด็ก คุณมีความทรงจำดีๆ เกี่ยวกับการออกแบบภายในหรือสไตล์ใดเป็นพิเศษบ้างไหม ถ้ามี ลองอธิบายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับห้องหรือพื้นที่นั้นในความทรงจำของคุณ
- ตอนไหนที่คุณรู้สึกมีความสุขที่สุด และทำไมจึงเป็นช่วงเวลาเหล่านั้น
- คุณมองเห็นรูปแบบการใช้ชีวิตในอนาคตของตนเองเป็นอย่างไร
- คุณชอบสีอะไร และสีอะไรบ้างที่ทำให้คุณรู้สึกอึดอัด
- คุณชื่นชอบเฟอร์นิเจอร์เก่าหรือเฟอร์นิเจอร์โบราณ หรือถูกใจการออกแบบใหม่ๆ ที่ดูทันสมัยมากกว่ากัน แล้วคุณนิยมของตกแต่งอัจฉริยะ (smart furnishing) มากกว่าสิ่งที่ดูเรียบง่ายเป็นธรรมชาติหรือเปล่า ลองหาคำตอบดูว่า สภาพแวดล้อมแบบไหนที่ทำให้คุณรู้สึกคุ้นเคยมากที่สุด
- คุณชอบไม้ชนิดใดมากที่สุด และไม้ชนิดนั้นต้องมีลักษณะแบบไหน (สีอ่อน สีเข้ม เคลือบเงา ทาสี เป็นต้น)
- ร้านขายเฟอร์นิเจอร์ร้านโปรดของคุณคือที่ไหน ทำไมจึงชื่นชอบร้านนั้น
- คุณมีโรงแรมหรือร้านอาหารโปรดที่รู้สึกสบายอย่างมากเมื่อไปที่นั่นบ้างไหม ถ้ามี ลองให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่แห่งนั้นที่คุณชอบเป็นพิเศษดู
- คุณมีงบประมาณเท่าไหร่ และคิดว่าต้องใช้เงินมากแค่ไหนจึงจะเหมาะใช้ซื้อเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งในห้องหรือโครงการอื่นๆ ในบ้านที่คุณกำลังจะทำ

จดบันทึกความคิดของคุณลงบนกระดาษและลองพิจารณา ไม่ก็ปรึกษาใครสักคนที่รู้จักคุณเป็นอย่างดี หากคุณมีเพื่อนที่ตกแต่งบ้านอยู่เหมือนกัน พวกคุณช่วยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและไอเดียระหว่างกันได้

2

หลักการพื้นฐานและกฎทั่วไป

เนื้อหาในบทนี้อาจเป็นส่วนที่จำเป็นที่สุดในหนังสือ และมันก็สำคัญเสียด้วย ฉันจะพยายามแจกแจงและสรุปหลักการพื้นฐานบางประการที่นักออกแบบ สถาปนิก รวมถึงช่างภาพมักจะอ้างอิงถึงและนำไปใช้ในงานของพวกเขา หากเมื่ออ่านเนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสือแล้วคุณจำหลักการทั้งหลายนี้ได้อยู่ การนำเคล็ดลับการตกแต่งที่ฉันกำลังพูดถึงไปใช้งานจริงจะง่ายขึ้นมาก ทั้งยังเข้าใจหลักการพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังได้ชัดเจนขึ้น

คณิตศาสตร์ของการออกแบบ

เรื่องตัวเลขฉันไม่เก่งเลย ฉันชอบสีสันและรูปทรงมากกว่า จึงเป็นเรื่องค่อนข้างจะย้อนแย้ง (ยังไม่นับว่าเป็นเรื่องเกินคาด) ที่การคิดเชิงคณิตศาสตร์มักช่วยฉันเมื่อเผชิญกำแพงความคิดเวลาต้องสร้างสรรค์อะไรขึ้นมา

เมื่อคุณถามนักออกแบบและนักตกแต่งมืออาชีพว่า พวกเขาคิดอะไรตอนที่เริ่มต้นโครงการ จะมีหลายคนทีเดียวที่บอกคุณว่า พวกเขาทำงานโดยใช้ “สัญชาตญาณ” สำหรับมือสมัครเล่นที่ใคร่รู้ คำตอบดังกล่าวชวนให้หงุดหงิด เพราะคำตอบนี้มีประโยชน์

พอๆ กับการที่เชฟบอกนักเรียนวิชาทำอาหารว่าต้องปรุงแบบด้นสดให้มากขึ้น พวกเราบางคนที่ไม่ได้เกิดมาพร้อมพรสวรรค์ตามธรรมชาติในสาขานั้นๆ จึงย่อมพึงใจมากกว่าหากได้รับคำแนะนำที่ชี้ชัดกว่านี้

แม้ไม่มีสูตรหรือหลักการสากลสำหรับการออกแบบพื้นที่และสไตล์ภายในให้ประสบความสำเร็จ แต่ยิ่งเราเรียนรู้มากขึ้นว่า ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา คนเราใช้เทคนิคอะไรบ้างเพื่อสร้างสัดส่วนและองค์ประกอบที่กลมกลืน เราก็ยิ่งพัฒนารสนิยมและความคิดของตัวเองได้มากขึ้นเท่านั้น นี่เองเป็นจุดที่คณิตศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวคือสิ่งที่บางคนมองเห็นด้วยสัญชาตญาณ คนอื่นๆ ก็สามารถทำได้เช่นกันเมื่อใช้ตัวเลข

อัตราส่วนทองคำ

อัตราส่วนทองคำ (golden ratio) หรือที่รู้จักกันในชื่อค่าเฉลี่ยทองคำ (golden mean) ซึ่งแทนด้วยตัวอักษรกรีก φ หรือพาย (phi) เป็นแนวคิดที่มีประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจการออกแบบ นี่คือสูตรคณิตศาสตร์ที่ใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ นับตั้งแต่พีทาโกรัส (Phythagoras) ฟีโบนักชี (Fibonacci) เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อคำนวณสัดส่วนและองค์ประกอบที่สอดคล้องกันในงานศิลปะ สถาปัตยกรรม และดนตรี ไม่ว่าคุณจะรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับอัตราส่วนทองคำ หรือมองว่ามันเป็นค่าเฉลี่ยในอุดมคติ อัตราส่วนทองคำก็ได้ผ่านประวัติศาสตร์มายาวนานทั้งช่วงที่ดีและร้าย ซึ่งไม่ต้องสงสัยเลยว่าส่งผลต่อมุมมองด้านความงามของพวกเราในทุกยุคสมัย

คุณไม่จำเป็นต้องคว้าเครื่องคิดเลขออกมาใช้ในงานออกแบบ เนื่องจากทฤษฎีอัตราส่วนทองคำ หรือที่เรียกว่าสัดส่วนศักดิ์สิทธิ์นั้นอยู่ในรูปทรงเรขาคณิตบางประเภทอยู่แล้ว เช่น สี่เหลี่ยมผืนผ้าทองคำ (golden rectangle) กันหอยทองคำ (golden spiral) และสามเหลี่ยมทองคำ (golden triangle) แนวทางนี้จึงเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับตัวเลข ด้วยการนำรูปทรงพื้นฐานที่มีอัตราส่วนทองคำมาใช้แทนที่การคำนวณด้วยสูตรคณิตศาสตร์ เท่านี้เราก็จะมีอะไรไว้ใช้เป็นฐานความคิด ขณะเดินหน้าออกแบบไปในทางที่เรารู้สึกว่าเหมาะสมกับตัวเอง

ใครๆ ก็อยากมีบ้านสวยดังใจฝัน บ้านซึ่งตอบโจทย์ชีวิตและงบประมาณ
ราวกับมีผู้เชี่ยวชาญคอยแนะนำ ให้หนังสือเล่มนี้ช่วยคุณ!

ฟรีดา รอมสเตดท์ กูรูด้านการออกแบบตกแต่งภายในจากสแกนดิเนเวีย
และเจ้าของบล็อกการแต่งบ้านที่มีผู้ติดตามมากมาย กลั่นกรองประสบการณ์
ในฐานะมืออาชีพ สู่หลักพื้นฐานเข้าใจง่ายที่จะช่วยถอดรหัสเบื้องหลัง
การแต่งบ้านน่าอยู่ ทั้งการจัดสัดส่วนพื้นที่ การใช้สี การจัดแสง การสร้างสมดุล
ให้กลมกลืน ไปจนถึงการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ พร้อมเคล็ด (ไม่) ลับฉบับมืออาชีพ
ที่ทุกคนทำได้จริง อาทิ

- จัดองค์ประกอบในบ้านให้ลงตัวด้วย**อัตราส่วนทองคำ**
- เชื่อมห้องและส่วนต่างๆ ของบ้านให้เป็นเอกภาพด้วย**หลักเส้นด้ายแดง**
- เนรมิตสีสันในห้องให้กลมกลืนด้วย**สูตร 60:30:10 + B/W**
- เปลี่ยนบ้านให้เป็นระเบียบ เก็บของเข้าที่ลดความรุงรังด้วย**หลัก 2:8**
- จัดโฮมออฟฟิศแบบไร้ออฟฟิศซินโดรมด้วย**หลักการยศาสตร์**

คู่มือตกแต่งภายในฉบับ DIY คือเพื่อนคู่คิด-มิตรคู่เรือน
ที่จะช่วยคุณออกแบบบ้านให้สวยถูกใจ โดยไม่ต้องอาศัยของตกแต่งฟุ่มเฟือย
หรือไล่ตามเทรนด์การออกแบบล้ำสมัย เพราะหัวใจของงานออกแบบ
ไม่ได้ขึ้นกับว่าใช้ “อะไร” แต่อยู่ที่ทำ “อย่างไร”
เพื่อให้บ้านเป็นที่แห่งความสุขกายสบายใจ และตอบโจทย์ความต้องการอย่างแท้จริง

Cover design by ATTA
365 บาท
BOOKSCAPE
9 786168 355251